

at derved gaae mange Dage tabte for Thinget, og det forekommer mig, at det er ikke saa ganske rigtigt. Thi jeg mener, at Rigsdagens Tid er ikke dens Medlemmers egen private Tid, men er Landets Tid, som maa dyrt betales, og jeg mener derfor, at det fremfor Alt maatte være Thinget om at gjøre, at Regulativet ikke lagde Hindringer iveien for at fremsthynde Sagernes Behandling og Tilendebringelse, og derfor mener jeg, at der burde aldrig staae en Bestemmelse som den, at ethvert Forslag, lidet eller stort, væsentligt eller ikke væsentligt, omfangsrigt eller meget fattigt i Indhold, skal behandles paa samme Maade og med samme mellemiggende Tid. Jeg mener, at det maa være overladt til Formandens Bestemmelse, og i den Anledning skal jeg tillade mig til næste Behandling af Sagen at stille et Ændringsforslag.

Formanden: Jeg er dog noget i Tvivl om, hvorvidt et Ændringsforslag af denne Natur kan stilles til disse Indstillinger. Et saadant Forslag vilde jo da ikke komme under mere end een Behandling, og det Ændringsforslag, som den ærede Secretair antydede, staaer jo ikke i Forbindelse med nogen af disse Indstillinger, som her ere gjorte. Det forekommer mig derfor, at hvis et saadant Forslag ønskes stillet, maa det gjøres til Regulativcomiteen som en ny Indstillingspost.

Stoleforstander Sørensen: Ja, denne Form skal jeg gjerne gaae ind paa. Jeg har forresten troet, at denne Sag kunde behandles ligesom andre Sager, saa at man ved den sidste Behandling ogsaa kunde stille Ændringsforslag.

Schouw: Det er ikke hele Regularitetsagen, som er for; hvis der var Tale om en Omforandring, en Samarbejdelse af Regulativet i det Hele, saa var det ganske i sin Dr-

den. Men det er kun bestemte Indstillinger og bestemte Punkter, her ere foreslaaede, og, saavidt jeg skjønner, kan det bebudede Ændringsforslag ikke komme ind under noget af disse Forslag; det maa tages som en egen Sag.

Formanden: Ja, det er vist ganske rigtigt. Et saadant Forslag vilde jo ellers ogsaa, som sagt, kun blive underkastet een Behandling.

Funder: Jeg vilde tillade mig nogle Bemærkninger i Anledning af det ærede Udvalgs Indstilling til § 13. Jeg har aldrig ret kunnet sætte mig ind i, at den Maade, hvorpaa en Sags forskellige Behandlinger ere ordnede ved Forretningsregulativet, er aldeles heldig. Det har nemlig forekommet mig, at der er henlagt Noget til den første Behandling, som egentlig ikke nærmest hører herhen, og at der derimod fra denne Behandling er udelukket, hvad der efter min Mening skulde høre derhen, at dette igjen giver Anledning til en Ufuldkommenhed ved den anden Behandling, saaledes at deri opstaaer et Hul, som igjen maa udfyldes ved den tredje Behandling, hvorved den, idetmindste ofte, bliver saa fyldig, at der paa en Maade fremkommer en Slags fjerde Behandling, der er udenfor Regulativet. Jeg mener nemlig, at Discussionen om et Lovforslag i dets Almindelighed og med Hensyn til dets ledende Grundsætninger nærmest maatte henhøre under den indledende Behandling. Her er det jo, at det Spørgsmaal opstaaer, om et Lovforslag skal fremmes eller ikke. De, som nu have imod Lovforslaget i Almindelighed og imod Hovedprinciperne i Lovforslaget, de kunne naturligvis ikke ønske, at det skal fremmes, og det synes da, at der maatte være det naturlige Sted for dem til at udtale sig imod Forslaget, for, om muligt, at søge det fjernet.